

Ludvík

technický scénář

9.12. 2007

Úvod

Předehra

(orchestr, sbor)

Sbor: *Přichází postupně po skupinkách, zpívají: ...Příběh náš začíná...Přejdou do formace, stronzo. Přes jeviště přecházejí někteří herci (Rebeka, Tomax a Markéta) a 2 baletáři. Ludvík jde poslední, začlení se mezi sboristy.*

1. dějství

1. Hlas (playback):

Náš svět, to jsou ve skutečnosti tisíce a tisíce malých světů, které se navzájem prolínají a také tisíce a tisíce životních příběhů. Těch je tolik, kolik je na světě lidí ... Příběh našeho hrdiny, Ludvíka, zní neobyčejně, a přece se mnohé z toho, co prožívá, odehrává každou vteřinu v každém z nás.

Vypravěč přichází zleva.

1. Vypravěč: **Od okamžiku zrození až do chvíle, kdy vydechneme naposled, nás na tomto světě potkává mnoho krásných a dobrých věcí, ale setkáváme se také s nepochopitelnou nespravedlností a bolestí. Náš svět už je takový – nádherný, ale i krutý. A jedině spravedlivý je čas. Je odměřován každému stejně, ať už se narodí v královském paláci, přepychu a pohodlí, anebo musí od malička bojovat o své přežití. Jen nejistota je jistá, nikdy nevíme dne ani hodiny. Směr naší cesty se může během chvíle úplně změnit. Některé okamžiky jsou tak významné, že si je pamatujeme celý život. A jindy jsou dny dlouhé, šedé a stále stejné...**

Vypravěč se podívá na Ludvíka, gestem ho přivolá a pokračuje:

Ludvík...takové nezvyklé jméno... je snad právě on předurčen k něčemu opravdu výjimečnému??

Vypravěč odchází vpravo.

1. Píseň **Kdo si mušli koupí**

(Ludvík)

Předehra

Ludvík vyjde do pokojíku.

Ludvík:

Kdo si mušli koupí

Jistě neprohloupí

Křížník cestu zkříží.....*Ludvík se svléká do noční košile*

Tomu co moc hýří
Postaví se do cesty
Nedbá na jeho protesty
Na každého tak dojde
A ne že všechno projde
Tak to na světě nechodí
Uslyšíš v mušli
Když se zaposloucháš
Zvuky moře ty zní čistě
/: O mlýnech co melou pomalu a jistě
O vodě, která teče tam a neumí nazpátek
V tom je pořád stejnej pořádek
Posloucháš o čem to je
A tóny hoboje
Tvou duši konejší:/

Ludvík ulehne, přikryje se, otáčí se na druhý bok.

Pauza – potlesk

2. Hlas (playback):

Někteří lidé jako by měli větší schopnost ovlivňovat běh životních událostí a jedním z nich je i náš Ludvík. Ten má v srdci tolik lásky, až se zdá, že se pro tenhle svět nehodí.

Vypravěč přichází zprava.

2. Vypravěč:

Jeho tety, tři sudičky, mu daly do kolébky věnem zvláštní dar – přesýpací hodiny. A to ne jen tak ledajaké, ale kouzelné. K těm hodinám dostal i důležitý úkol – pravidelně je převracet, aby světem mohla proudit láska. Ludvík byl zodpovědný chlapec, přesýpal a přesýpal s obdivuhodnou trpělivostí.

Sudičky přicházejí zprava po lešení nahoře. Nesou hodiny.

2. Píseň **Píseň sudiček**

(Sudičky, Ludvík, sbor)

Sudičky, Ludvík:

1. Ze všech darů je nejvzácnější tenhle dar
Jako oko v hlavě jej opatruj
Na stálé přesýpání pamatuj
A potom přinese všem lidem jenom zdar
2. Dneska máš ještě celý život před sebou
V něm bude vždycky lásky přes míru
Nepoznáš však jen hebkost kašmíru
Tak ať tě nohy, ruce, srdce nezebou

První dvě sudičky postaví hodiny Ludvíkovi do pokoje.

3. Tvé sny jsou jako kapitola sama pro sebe
Chtě nechtě plno dobra vykonáš
My budem' pyšné že jsi Ludvík náš
A navíc pomohou ti jednou do nebe

Sonáta – sudičky, sbor:

Nádherný
a skvělý Ludvíku
vždyť žádná ctnost není ti
cizí náš Ludvíku

Pauza – potlesk

Sudičky odcházejí po lešení vpravo.

Ludvík vstane, otáčí hodiny, převléká se za plentou.

3. Hlas (playback):

A jak Ludvík dospíval, začaly mu tety sudičky zasahovat i do některých snů. V nich se mu čas od času ukazovaly události, které se druhého dne opravdu staly a v jeho moci bylo zvrátit případnou nepřízeň osudu. Jasnovidné schopnosti ho přiváděly k zoufalství. Znovu a znovu slýchal ve snu tu známou, vtíravou melodii ... Nádherný a skvělý Ludvíku ... pauza na smích...

Ráno si pak mohl stokrát říkat, že si svých snů nebude všimát, stejně se nikdy neudržel a pomohl, jak mohl.

Ludvík sejde dolů. Nahoře na lešení vyjde vypravěč.

Ludvík: Mě už to nebaví, vážně uvažuji o tom, že s tím prostě seknu!

Vypravěč: Ale Ludvíku, ty tvoje úkoly, to je poslání, co by za ně jiní dali... Bez tebe se to na světě neobejde, nezapomeň, co ti svěřily tety!

Ludvík: No, tak na to bych radši zapomněl, já chci být normální!

Vypravěč: Ludvíku, a kdo z nás je tady normální???

Přibíhá Muž, který umí všechno opravit: Normální jsem například já. Jsem Muž, který umí všechno opravit! Potřebujete snad něco opravit?

... pauza na smích...

Ludvík: Ne ne, děkujeme, všechno je v pořádku! Ludvík posílá Muže pryč.

3. Píseň **Nikdo to nemá**

(Ludvík a sbor)

Ludvík předchází před diváky.

Ludvík:

1. Nikdo to nemá
Na světě lehký
A já pod tou tíhou
Často klesám
Zdá se mi, že
Na mě to stojí
Na mě to leží

Na mě to visí
A já to nesu
A je to leckdy neúnosný ..... *Ludvík si sedá*

Sbor: *obestoupí Ludvíka*

Ref. Kdyby tě nebylo

Kdybys to nehlídal

Lásku by na světě

Dál nikdo nevídal

...*Sbor ustupuje...*

Dokud se ...*začátek choreografie*

Přesypaj' hodiny přesypací

Láska se ze světa nevytrácí

Kdyby se přestaly, přestaly přesýpat

Lásky by začalo, začalo ubývat.

Mezihra...sbor zůstává stronzo

Ludvík:

2. Někdy si říkávám

Proč právě já

Dost síly necítím

K tomu jít dál

Zdá se mi, že

Na mě to stojí

Na mě to leží

Na mě to visí

A já to nesu

A je to leckdy neúnosný

Ludvík pomalu odchází do svého pokojíku.

Sbor:

Ref. Kdyby tě nebylo

Kdybys to nehlídal

Lásku by na světě

Dál nikdo nevídal

Dokud se... *začátek choreografie*

Přesypaj' hodiny přesypací

Láska se ze světa nevytrácí

Kdyby se přestaly, přestaly přesýpat

Lásky by začalo, začalo ubývat.

Ludvík obrací hodiny a unaveně si sedá na postel.

Ludvík:

Nikdo nemá představu

Jak je to těžký...

Ludvík si lehá na záda na postel.

Sudičky a sbor: 1 hlas: **Ničeho se neboj, Ludvíku!**
3 hlasy: **My ti věříme!**
Celý sbor: **Lud-vík! Lud-vík! Lud-vík! Lud-vík!**

transparenty

2 baletky nesou proti sobě přes podium ceduli s nápisem POTLESK.

4. Píseň **Ta chvíle mezi spánkem a bděním**

(Sudičky)

Sudičky přijdou zleva dopředu před diváky, zpívají swingy na 1 mikrofon:

Sudičky:

1. Ta chvíle mezi spánkem a bděním

Stíny odchází s rozedněním

Proč bys snů se bál

Spi jen klidně dál

2. Že ti budík ráno nezazvoní

Že se kytky v parku nerozvoní

Čeho by ses bál

Spi jen klidně dál

3. Že nebude stůl pro tebe prostřený

Taky obzor zdá se někdy zastřený

K bdění vede most

A ty jsi zvaný host

4. Koukej že tu kvete kytěk dost

Pro tebe i pro mě pro radost

Čeho by ses bál

Spi jen klidně dál

Bez pauzy

5. Píseň **Kdyby se ti snad zdálo**

(Ludvík, sbor, sudičky)

Ludvík se posadí na posteli.

Ludvík:

1. Kdyby se mi snad zdálo

Že je lásky málo

Sbor a sudičky:

1. Kdyby se ti snad zdálo

Že je lásky málo

Ref. Otevři oči, je jí všude dost

A ty jsi tady vítaný host, host

Otevři oči, je jí všude dost

A ty jsi tady vítaný host

Ludvík:

2. Kdybych tak jednou procit'
A měl zas ten pocit

Sbor a sudičky:

2. Kdybys tak jednou procit'
A měl zas ten pocit
Ref. Otevři oči, je jí všude dost
A ty jsi tady vítaný host, host
Otevři oči, je jí všude dost
A ty jsi tady vítaný host

Potlesk – pauza

Sudičky udělají pukrle a odcházejí.

Honza Volt sólo na elektrickou kytaru, citace jiných motivů.

Přijíždí bar s akváriem a barmanem.

2. dějství

4. Hlas (playback):

Tak vešel Ludvík ve známost jako opravdu skvělý mladík, mnohými obdivován, ctěn a milován. Jak to ale tak bývá, našli se i ti, kdo mu jeho vlastnosti nepřáli, záviděli anebo jím dokonce pohrdali.

4. Vypravěč:

Především to byli lidé, hlásící se k hnutí, popírajícímu lásku jako hlavní životní princip. Zaslepení jedinci, kteří neuznávali nic jiného než chladný a bezcitný rozum a něco tak vznešeného a těžko uchopitelného, jako je láska, bylo zcela mimo jejich duševní obzory...

Tak třeba Tomax a jeho přívrženci...

6. Píseň **Hvězdář**

(Tomax a sbor s Rebekou)

*Tomax přichází zprava, opře se o bar, sbor ho obestoupí. Je v něm i Rebeka.
Vypravěč odchází doleva a vrtí znechuceně hlavou.*

Tomax:

1. Hvězdář zkoumá mořskou hvězdici
Strážce majáku hledá pramici
Badatel ze všech sil bádá
A pak se do úmoru hádá
Možná právě mořská hvězdice
Je všech moudrostí studnice
Kdoví

Sbor:

Možná že to je pravý svět
Nedopovězených vět
Pod hladinou

Tomax:

2. Znáť odpovědi na záhady
V moři lovit všechny nápady
Snad plave pravda ve vlnách
Nebo ji najdeme ve hvězdách
Pak objeví se s letním ránem
S nočním deštěm spadla na zem
Kdoví

Sbor:

Možná že to je pravý svět
Nedopovězených vět
Pod hladinou

Mezihra, dvakrát. Poprvé sbor vojensky ztuhne.

Tomax:

3. Tady není žádný místo pro city
Tyhle nálady, touhy a pocity
Takový ty tupý hloupý nesmysly
Tak na ně prosím vůbec nikdy nemysli
To se nedá nijak dokázat
Ani prstem na to ukázat

Postoje sboristů se změní, gesto – pěst na srdce, zpívají: Možná...

Sbor:

Možná že to je pravý svět
Nedopovězených vět
Pod hladinou
Možná že to je pravý svět
Nedopovězených vět
Pod hladinou

Potlesk – pauza

Přibíhá Muž, který umí všechno opravit: Podle mě má smysl jenom to, co můžeme dokázat. Vědecké objevy hýbou světem... A všechno jde opravit. Nepotřebujete tady něco opravit?

Otáčí se k Tomaxovi.

Všichni: **Nee!!!**

Bar odjede s Tomaxem a barmanem.

Sbor zpátky do formace.

5. Hlas (playback):

**Těžko říct, jestli to dnes máme jednodušší nebo složitější než dřív...
Doba je taková, že lidé nevědí, k čemu se přimknout, čemu věřit. Jeden den tak, druhý den jinak...**

Vypravěč přijde zleva.

5. Vypravěč:

A mnozí dosud tápají, například malá rozpustilá rebelka Rebeka (*sudičky si přijdou pro Rebečku a odvádějí ji*), která se jedné krásné noci mihla v Ludvíkově snu. Ludvík se na první pohled zamiloval.

7. Píseň **Ludvíkova arie**

(Ludvík)

Předehra

Sudičky s Rebekou se objeví nahoře na lešení.

Ludvík se zvedá na posteli.

1. Hledám pevný bod

kde moje loď

se zastaví

Pátrám odkud mám

se vydat a kam

se doplavím

ref.1. Já vím, že dál uvidím zář slunce nade mnou

ta vytrvá, svítí dál, pořád dál

Mezihra

Ludvík sejde dolů, okouzleně sleduje Rebečku.

ref.2. Toužím po snech, potkávám tvou tvář, úsměv, slunce zář

ať vytrvá, čekám dál, pořád dál

1. Hledám pevný bod

kde moje loď

se zastaví

Pátrám odkud mám

se vydat a kam

se doplavím

ref.3. Já přál si málo a ne víc, tvou tvář, oči jasné, láska trvá dál

nepohasne, trvá dál, pořád dál

Potlesk

6. Hlas (playback):

Mezitím Rebeka vymyslí důmyslný plán, jak získat obdiv mezi členy Hnutí proti lásce – rozhodne se ukrást přesýpací hodiny. O možných důsledcích tohoto nerozvážného činu už nepřemýšlí.

Vypravěč přijde zprava, bere Ludvíka kolem ramen.

6. Vypravěč:

Její úmysl samozřejmě nezůstane Ludvíkovi utajen, o to se postarají tety sudičky v dalším snu. Spící Ludvík se s Rebekou pohádá...

8. Píseň **Říkáš to tak lehce**

(Ludvík, Rebeka a sbor), halfplayback

Nastoupí balet.
Balet-choreografie

Ludvík:

Co mi tu vykládáš
Že lásku k ledu dáš
nepochopím
Vždyť bez ní nic není
Není jen mámení
Je víc než stín
Bez ní náš svět smysl postrádá
Za ni není žádná náhrada
Rebeka se vytrhne sudičkám, vběhne k Ludvíkovi do pokojíku, vezme hodiny a sejde s nimi dolů. Postaví je a vkráčí mezi tanečnický.
Ty máš nejspíš smysl pro nesmysl
Těžce pomýlenou mysl
Zaslepenost se nevyplácí
Kdo všechno dá taky všechno ztrácí
Ale pravdu jsem si všim
neslyšíš
Vážná témata tajná komnata

Všichni:

Ref. Říkáš to tak lehce
Že se ani věřit nechce
Povídáš ty věci
Tak to ale není přeci

Rebeka:

Nech si svý nápady
Zamknu na tři západy
Budu se smát
Kam doplaví se tvá loď
Tak s tím si jinam chod'
Nechci ti lhát
Kam se vydat co dělat mám
Kdo by dnes věřil pohádkám
Co o tom ti mám povídat
Když ty nechceš se nic dozvídat
Na tom vážně svět nestojí
Jen kdo jasně myslí v něm obtojí
Lízátka pro děti ve větru uletí

Všichni:

Ref. Říkáš to tak lehce
Že se ani věřit nechce
Povídáš ty věci
Tak to ale není přeci
Říkáš to tak lehce
Že se ani věřit nechce
Povídáš ty věci
Tak to ale není přeci

Rebeka:

Je to jenom klam a mámení,
nebo pohádkový zjevení

Všichni:

Ref. Říkáš to tak lehce
Že se ani věřit nechce
Povídáš ty věci
Tak to ale není přeci
Říkáš to tak lehce
Že se ani věřit nechce
Povídáš ty věci
Tak to ale není přeci
Říkáš to tak lehce
Že ...

Ludvík:

Můžeš si dál před ní oči zakrývat
Nic nezměníš
Přece je to tak

Tanečníci odnesou hodiny a Rebeku.

Potlesk

KONEC 1. ČÁSTI**Přestávka**

---

3. dějství

7. Vypravěč

Nastává nový den, plný nečekaných zvrátů. Jen Ludvík tuší, co tento den přinese...

9. Píseň **Padací most**
(sbor)

Ludvík v průběhu písně mění vizáž

sbor:

1. Padací je most
Nevíš kdy ti ho kdo zvedne
Pravděpodobnost
Že po něm přejdeš
Je tak asi dvě ku jedné
Tak běž
Zase znova
Stejná slova
Stejné pohyby
Stejné pochyby
2. Rozjetej je vlak
Těžko z té cesty vybočíš
Letíš do oblak
Jako lítá pták
Těžko z té výšky seskočíš
Tak leť
Zase znova
Stejná slova
Stejné pohyby
Stejné pochyby
...zase znova

Balet – 1.choreografie

(Scéna: Bar. Tomax a jeho přívrženci, tj. sbor, mezi nimi Rebeka, Markéta Faustová)

8. Vypravěč:

Mezi Tomaxovy příznivce čas od času přichází i jeho dávná kamarádka Markéta Faustová. Také ona kdysi bezvýhradně věřila, že se máme řídit jen a jen rozumem. Ale už nějakou chvíli váhá, vždyť svět není černobílý, těžko se rozhodnout pro rozum anebo pro lásku. A kdyby, je rozum černý anebo bílý? Svět je neuvěřitelně pestrý a spektrum barev nevyčerpáme do konce života.

10. Píseň **K čemu je ta láska nám**

(Tomax, Markéta Faustová a sbor)

Tomax:

1. K čemu je ta láska nám

Markéta Faustová:

Tak na to se tě právě ptám

Tomax:

Proč po sobě lidi touží

Tak bláznivě touží

Markéta Faustová:

2. To já taky nechápu
Mně to není vůbec jasný
A že prý je to dokonce
Úžasný a krásný

Všichni:

Ref. Hej, tak si to dobře spočítej
Jinak mi nic nevyčítej
To se zkrátka nevyplatí
Co tam dáš se vytratí

Tomax:

3. Co je na tom hezkýho
Milovat toho druhýho
To přináší jen potíže
Být ve stavu beztíže

Markéta Faustová:

4. Radši být jen na zemi
Jednou a taky druhou nohou
Nevznášet se v oblacích
To k ničemu není

Všichni:

Ref. Hej, tak si to dobře spočítej
Jinak mi nic nevyčítej
To se zkrátka nevyplatí
Co tam dáš se vytratí

Tomax:

5. Vždyť je to jen na chvílku
Malý, malý potěšení
Takový jen opojení
S rozumem bez propojení

Všichni:

Ref. Hej, na tom co máš v hlavě
tak na tom můžeš stavět
To ti říkám právě
To je dobrej námět

Tomax:

A ne Láska ....

11. Píseň **Svět podle Markéty Faustové**
(Markéta Faustová)

Markéta Faustová:

1. Zvony co zvoní klekání
Už věky stejně vyzvání
Zlehka jak pířko proplovám
A hned ze stébla těžkej trám.
2. Kroky co zní na dláždění
Se ze dne na den nemění
Já si to můžu klidně přát
Nezměním vůlí pevnej řád.

3. Mraky co plují nade mnou
Se vynoří a odejdou
A co je nad mý chápání
Tomu se dávno nebráním.
4. V písance kaňka rozpitá
Sklenice mlíka rozlitá
Soupis mých dětských neštěstí
Je s dobrým koncem našťestí.
5. V lodičce starej převozník
Sedí a čeká už si zvyk'
Když první hvězda vychází
Tak vlastně nic mi neschází.
Ref. Někdy zdají se mi věci složitý
A přitom jsou docela prostý
Tak to chodí pořád dokola
Podesátý, postý.

Čardáš – nanana, lalala

Markéta zpívá, ve zrychlujícím se rytmu čardáše v pozadí defilé hlavních aktérů....

Potlesk

(Tomax zůstává sám, přichází k němu Ludvík)

9. Vypravěč:

Tomax zaznamenal, že se mezi jeho přívrženci už párkrát objevila taková malá, rozpustilá holka, vůbec ne ošklivá. A také si všiml, že si na tu holku každou chvíli vzpomene. Co to tak může znamenat, si ale nepřipouští...

12. Píseň **Má všecko nač si pomyslí**

(Tomax a Ludvík)

balet, vizualizace emocí
2+2 baletky

Tomax:

Má všecko nač si pomyslí
Tak proč vymýšlí ty nesmysly
Hraje si asi že je princezna
Chce být zvláštní a tajemná
Ledacos se o ní proslýchá
Jenom ne to že se ostýchá

Ludvík:

Proč mě znova, znova zkouší
Proč se vrabec koupe v loužích
Je to s ní z bláta do louže
Kde to snad tolik neklouže
Na ledě to jistě lepší nebude
Možná se mnou chvíli pobude

Tomax:

Nejsi žádný pobuda tak co by ne
Na tenkej led tě snadno dostane
Nejsi včerejší a přesto v rozpacích
Se utápíš, na ledě se potácíš
Možná jsi patřil k dobrým bruslařům
Od jedný sirky ovšem někdy chytne dům
Vypadá to že jsi v jednom plameni
Tohleto je ale špatný znamení
Tak tohle bych nechtěl znova zažívat
Mám v plánu už si jenom užívat

Ludvík:

Ale co mě na ní teda zaráží
Že ona vůbec ničeho si neváží
Dělá jako by se nic nedělo
Jak by se nic dělat ani nemělo
Já celý dny myslím jenom na ni
A v noci ruší moje klidný spaní
Věřím, že s ní bude všechno jinačí
Jaký – na to mně ale rozum nestačí...

Tomax odchází.

V baru někde v rohu, nenápadně, zůstává Ludvík.

10. Vypravěč:

Rebeka jde s kamarádkou do baru, kde se členové hnutí obvykle scházejí a chce se pochlubit, co udělala, ale nikdo z nich tam už není. Povídá si s kamarádkou, pije jedno pivo za druhým a než se naděje, je opilá tak, že nedokáže ani slézt ze židle.

Rebeka přichází s kamarádkou do baru, baví se, Ludvíka si nevšimnou.

Barman:

Co si dáte, dámy?

Holky přehnaně suverénně:

Pivo!

Barman:

Pivo? Malé? Nealkoholické? Ekologické? Ze sójového biochmele?

Holky s odporem:

Fuj!

Velký přece! A pijem Plzeň!

Barman natočí dvě piva a než jim je podá,

ukáže na nápis na baru:

Ale pozor, u nás pijeme s Mírou!

Holky si dávají jedno pivo za druhým, rozjařeně si povídají.

13. Píseň **Na barový židli**

(Rebeka, Ludvík a sbor)

Sbor:

Ref. Na barový židli se s ní točí svět
Neměla si asi dávat těch piv pět
Naklání se teď do všech stran světových
Neví kde je sever
kde je jih

Pro kamarádku přijde její kluk – sborista, odvede ji do sboru

1. Pokoušíš se marně něco vymyslet
Nefunguje hlava, nohy jakbysmet
Situace nemá snadné řešení
Drž se holka baru drž se nespadni

Rebeka:

2. Začalo to všechno zcela nevinně
Možná by mi bylo lepší po víně
Možná bych to víno lepší snášela
A třeba bych nebyla tak veselá
3. Kámoška mi zatím někam zmizela
Bůhví proč tu dál už sedět nechtěla
Tak ráda bych taky pryč už vypadla
Jen se baru držím abych nespadla

Ref. Na barový židli se s ní točí svět
Neměla si asi dávat těch piv pět
Naklání se teď do všech stran světových
Neví kde je sever
kde je jih

sólo

Ludvík:

4. Vzpomněla si že jí doma čekají
Co dělala určitě se zeptají
Chtělo by to odsud rychle odejít
Snad by to šlo všechno ještě zachránit

2 baletáři ...opilost...si přijdou proRebeku, zas ji posadí

5. Přemýšlí jak elegantně seskočit
Ke dveřím se bez potíží otočit
Zaplatí a vzápětí pak ze všech sil
Aby jeden do něčeho nevrátil

Ref. Na barový židli se s ní točí svět
Neměla si asi dávat těch piv pět
Naklání se teď do všech stran světových

Neví kde je sever
kde je jih

sólo

Sbor:

6. Konec dobrý všechno dobrý to se ví
Stalo se to koneckonců poprvý
Příště si to musíš dobře rozmyslet
Na následky dříve radši pomyslet
Konec dobrý všechno dobrý to se ví
Stalo se to koneckonců poprvý
Příště si to musíš dobře rozmyslet
Na následky dříve radši pomyslet

Ludvík sbírá a odnáší Rebeku.

Potlesk

4.dějství

11. Vypravěč:

Rebeka se druhý den ráno probudí a bolí ji hlava. Vzpomíná na události včerejšího dne a její kocovina nabývá stále více morální podoby. Přemýšlí a přemýšlí a jak den postupuje, rozhodne se přesýpací hodiny Ludvíkovi vrátit. ... A kromě toho si uvědomí, že je na světě možná všechno úplně jinak, než si myslela...

Balet – 2.choreografie

Rebeka vezme hodiny (jsou málem větší než ona) a odchází vyhledat Ludvíka. Zastaví ji Muž, který umí všechno opravit: **Hele, Rebeka!..... Kam jdeš, Rebeko?... A co to valíš?** (dodává s podezřením)

Rebeka (lekne se): **No tady...hodiny...** (podává mu hodiny).

Muž, který umí všechno opravit (ožije, se zájmem): **Ukaž, nepřesýpaj? Noo, tak to se na to podíváme...** (prohlídne si zběžně hodiny, a pak si je odnáší)

14. Píseň **Kéž bych tak mohla na nic víc nemyslet**
(Rebeka)

Rebeka:

1. Kéž bych mohla
Na nic víc nemyslet
Kdyby to byl
Jenom zlý sen
Ze kterého vyjdeš ráno ven
2. Časně vstávám
Je slunečný den
Sousedům mávám

A chystám se ven
Nač jsem si to vlastně hrála
(Co bych si teď přála)

Svítání a stmívání

3. Už se stmívá

A odchází den

Přemítám

A přichází sen

O tom co sotva znám

(Ptám se co udělám)

Stmívání a svítání

Dnešní noci ve snu

Vzal mi od srdce klíč

Pak s ním k ránu zmizel

Neznámo kam pryč

Odešel mi někam pryč

Hledám ho, hledám

Na nikoho (nic) nedám

Jestli mi odpustí

Všechny ty hlouposti

Může mě mít ještě rád

S ním se chci všemu smát

Bouřky se trochu bát

Slyšet zimní vítr vát

Nechat se objímat

Nechat se objímat

Toulat se po loukách

Lítat si s motýly

Vznášet se v oblacích

Co bylo nebylo

Navždy se oprostít

Nemít starosti ...

V tu chvíli se objeví Ludvík.....

Rebeka: **Ludvíku, nesla jsem ti ty hodiny, já jsem je sice vzala, ale já jsem nechtěla...**

Promiň...(Rebeka neví, co by řekla, a Ludvík si neodpustí, aby tak trochu nevychnutával její rozpaky.)

Přibíhá Muž, který umí všechno opravit. Přináší hodiny:

Tak tady nesu ty hodiny, to se to teď bude přesypat!

Ludvík se chytá za hlavu, napůl z legrace, napůl vážně: **Ne, už ne!**

Náhle přibíhá Tomax, pere se s Ludvíkem. Pak mu vytrhne mu hodiny a běží. Ludvík je mu v patách.

Zleva přijde Markéta Faustová, je v klidu.

Tomax naléhavě křičí: **Markéto, vem ty hodiny! Rozšlapej je! Hod' je do kanálu! Tak dělej!!**

